

Vím, jak je těžké žít

Leona Machálková

Měsíc táh naší ulicí, byl sám
z cizích tváří mám strach odedávna, přísahám
V okně stál někdo zvláštní a hrál
až mrazí z těch tónů - on se přesto smál
Ten tón milión barev měl
hlavu plet - tohle svět neslyšel
Věcnou touhu v sobě měl
všechno co hudba má mít
Od těch dob vím jak je těžké žít

Kdo ví co se mohlo stát a proč svět zešílí
kde v nás bere se kat - ptám se, moji milí
Co nám chtěl říct ten cizí pán - když hrál
v očích leskly se mu slzy - on se přesto smál
Snad nám napoví proč jsou z nás ostrovy
dřív než nám zmizí někam do podkroví
Stíny táhnou noční tmou
zas městu krev budou pít
A já už vím jak je těžké žít

Tu tvář každý den v jiném okně vidím stát
má milióny jmen - jen to své nezná snad
Jen můj stud - možná strach k němu nezve mě dál
a stejně na něj čekám - prosím, aby hrál
Už musím to tak brát - to si pohrál s námi bůh
co všechno mohlo se stát - kdyby uzavřel se kruh
Proto v okně hrál ten pán
jeho tón vzal mi klid
Od těch dob vím jak je těžké žít